

E D I T U R A S C R I P T U M[®]

De neoprit

De același autor,
la Editura Scriptum au mai apărut:

De neoprit
Dragoste fără limite
Fii mâini și picioare pentru Dumnezeu
Fii tare!
Viață fără limite

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VUJICIC, NICK

De neoprit / Nick Vujicic. - Oradea: Scriptum, 2014
ISBN 978-973-1813-82-0

159.923.2

DE NEOPRIT

Puterea incredibilă a credinței în acțiune

Nick Vujicic

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Unstoppable: The Incredible Power of Faith in Action
Copyright © 2012 by Nicholas James Vujicic
All rights reserved.

This translation published by arrangement with WaterBrook Press,
an imprint of the Crown Publishing Group division of Random House L.L.C.,
a Penguin Random House Company

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
De neoprit
de Nick Vujicic

© 2014 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-973-1813-82-0

Tiparul executat în U.E.

*În memoria socrului meu pe care îl voi întâlni în cer
Kiyoshi Miyahara.*

*Dedic această carte soției mele
Kanae Loida Vujicic-Miyahara,
darul și bucuria mea cea mai mare, după mântuire.*

Cuprins

<i>Introducere</i>	9
UNU Credința în acțiune	13
DOI Ridică-te după ce ai căzut	34
TREI Probleme ale inimii	53
PATRU O viață cu pasiune și scop	79
CINCI Trup slab, spirit puternic	101
ȘASE Câștigarea luptelor interioare	123
ȘAPTE Lupta împotriva nedreptății	142
OPT Lasă totul în mâna lui Dumnezeu și înalță-te tot mai sus	166
NOUĂ Seamănă sămânța	184
ZECE Viața în echilibru	207
<i>Mulțumiri</i>	221
<i>Despre autor</i>	223

Introducere

Bun venit la a doua mea carte. Numele meu este Nick Vujicic (pronunțat Vuicici). Chiar dacă nu ai citit prima mea carte, *Viață fără limite*, poate că ai văzut filmulețele mele de pe YouTube sau ai participat la vreuna din conferințele mele în diferite părți ale lumii pe teme de motivare personală sau de evanghelizare.

După cum probabil știi sau poți să vezi pe coperta acestei cărți, m-am născut fără mâini și fără picioare. Dar ceea ce nu poți să vezi, deși poate că ai înțeles deja, este că lipsa membrilor nu m-a împiedicat să iubesc aventurile ori să mă bucur de o carieră împlinită și plină de sens, precum și de relații iubitoare. Scopul meu în această carte este să îți împărtășesc puterea de neoprit a credinței în acțiune, care m-a ajutat să îmi fac o viață ridicol de bună, în ciuda dizabilităților mele.

Punerea credinței în acțiune înseamnă a crede și a face. Înseamnă a avea încredere în tine însuși, în talentele tale și în scopul tău, dar mai presus de toate, în dragostea lui Dumnezeu și în planul Lui divin pentru viața ta.

Cartea aceasta a fost inspirată de numeroșii oameni de toate vârstele și din toată lumea care mi-au cerut sfatul și îndrumarea pentru a rezolva diferitele probleme cu care s-au confruntat în viață. Aceștia știau din discursurile mele că eu am biruit adversitățile, inclusiv gândurile de sinucidere din tinerețe; îngrijorarea privind capacitatea de a mă întreține și de a întâlni o femeie care să mă iubească; experiența de a fi obiectul abuzurilor și insultelor din partea

altora; precum și alte dificultăți și sentimente de nesiguranță cu care fără îndoială că nu sunt singurul care s-a confruntat și se confruntă.

Capitolele cărții tratează întrebările și problemele pe care oamenii le ridică de cele mai multe ori atunci când stau de vorbă cu mine ori când îmi scriu. Acestea includ:

- crizele personale
- problemele cauzate de relații
- problemele de carieră și de serviciu
- problemele de sănătate sau ca urmare a unor dizabilități
- abuzurile, persecuția, cruzimea și intoleranța
- confruntarea cu probleme pe care nu le putem controla noi înșine
- ajutarea și slujirea altora
- găsirea unui echilibru între trup, minte, inimă și spirit

IO

Sper că prezentarea unor experiențe din viața mea și din viața altora care au perseverat în încercările și greutățile din viața lor – unele mult mai mari decât ale mele – te va ajuta și te va inspira să învingi dificultățile cu care te confrunți tu. Desigur, eu nu dețin toate răspunsurile, dar am beneficiat de sfatul minunat al multor oameni înțelepți, precum și de dragostea și binecuvântările Tatălui meu ceresc.

Cred că vei găsi practice și motivatoare îndrumările de pe aceste pagini. E important să ții minte, în timp ce citești mai departe, că nu ești niciodată singur. Ai la dispoziție ajutorul prietenilor, membrilor familiei, profesorilor, consilierilor și al preoților sau pastorilor. Nu-ți imagina că va trebui să înfrunți singuri toate poverile tale.

De asemenea, adu-ți aminte că probabil există mulți alții care au trecut sau trec prin aceleași probleme ca și tine. Cartea aceasta va prezenta și poveștile de viață ale unor oameni pe care îi cunosc personal ori care mi-au scris și m-au rugat să vorbesc despre experiențele lor. În unele cazuri le-am schimbat numele, dar relatările sunt autentice și întotdeauna încurajatoare datorită curajului, credinței și perseverenței pe care le arată.

În copilărie, încercând să mă împac cu dizabilitățile mele, am

făcut greșeala să consider că nimeni altcineva nu suferă ca mine și că problemele mele sunt insurmontabile. Am crezut că lipsa membrelor dovedea că Dumnezeu nu mă iubește și că viața mea nu are niciun scop. De asemenea, am simțit că nu pot vorbi nimănui despre poverile mele – nici măcar acelor care mă iubeau și cărora le păsa de mine.

Dar m-am înșelat în toate privințele. Nu am fost singurul care suferea. De fapt, mulți oameni s-au confruntat cu probleme mai mari ca ale mele. Și nu numai că Dumnezeu mă iubește, dar El m-a creat pentru scopuri pe care, copil fiind, nu mi le-am putut niciodată imagina. Domnul mă folosește în moduri care continuă să mă surprindă și să mă uimească în fiecare zi.

Să știi că atâta vreme cât trăiești pe acest pământ, există un scop și un plan și pentru tine. Dumnezeu te iubește și în jurul tău sunt mulți oameni – cei dragi ai tăi și profesioniști – care vor să te ajute în problemele tale. Poverile pe care le porți pot părea descurajante, dar, așa cum vei vedea în paginile următoare, puterea credinței în acțiune este cu adevărat incredibilă.

Pentru început, ține minte doar că omul acesta fără picioare și fără brațe a călătorit în toată lumea, a intrat în contact cu milioane de oameni și este binecuvântat peste măsură cu bucurie și dragoste. Sunt la fel de imperfect ca toți cei pe care îi întâlnești ori îi vei întâlni în calea vieții tale. Am zile bune și zile proaste. Problemele apar și uneori mă doboară la pământ. Dar știu că atunci când eu sunt slab, Dumnezeu este puternic și că dacă îmi pun credința în acțiune, noi doi suntem de neoprit.

Credința în acțiune

Spre sfârșitul turneului meu de conferințe din Mexic, în 2011, un oficial de la ambasada Statelor Unite la Mexico City m-a sunat ca să mă informeze că viza mea de lucru în Statele Unite a fost suspendată pentru „cercetări privind securitatea națională.”

Locuiesc în Statele Unite pe baza acestei vize, fiindcă sunt originar din Australia. Nu mă puteam întoarce la locuința mea din California fără ea și, fiindcă personalul meu de acolo îmi programase pentru perioada imediat următoare o serie de conferințe în Statele Unite, problema era cât se poate de serioasă.

A doua zi, dimineața devreme, m-am târât la ambasada Statelor Unite împreună cu Richie, îngrijitorul meu, ca să văd ce legătură avea viza mea cu securitatea națională. Când am ajuns, am găsit o sală de așteptare arhiplină cu oameni veniți să-și rezolve diversele probleme. A trebuit să luăm un număr de ordine. Așteptarea a fost atât de lungă, încât am reușit să trag un somn destul de lung până când am fost chemați în sfârșit ca să ne întâlnim cu un funcționar din ambasadă.

Când sunt agitat, recurg la umor. Dă rezultate de fiecare dată.

— Este o problemă cu amprentele mele digitale? am glumit.

Funcționarul s-a uitat aspru la mine, apoi și-a chemat șeful. (Oare simțul umorului pe care îl am reprezintă o amenințare pentru America?)

Șeful a venit, având și el o căutătură încruntată. În capul meu au început să prindă contur imagini cu mine în spatele gratiilor.

— Numele dumneavoastră a fost citat ca parte a unei investigații, a spus șeful cu o voce de robot. Nu puteți să vă întoarceți în Statele Unite până când se lămuresc lucrurile, ceea ce poate însemna până la o lună.

Când am auzit, am simțit cum mi se scurge sângele din vene. *E imposibil să mi se întâmple una ca asta!*

I 4

Richie s-a prăbușit jos. La început am crezut că a leșinat, dar s-a lăsat în genunchi ca să se roage în fața a două sute de oameni. Da, este un îngrijitor foarte grijuliu. A ridicat brațele sus, și-a împreunat mâinile și l-a cerut lui Dumnezeu un miracol ca să ne putem întoarce acasă.

Mi se părea că totul în jurul meu se mișcă pe repede înainte și cu încetinitorul în același timp. Pe când capul mi se învârtea încă, oficialul ambasadei a adăugat că probabil numele meu a fost considerat suspect deoarece călătoresc atât de mult prin lume.

Oare mă bănuiau că sunt un terorist internațional? Un traficant de arme fără brațe? Nu mint deloc când spun că nu am nici de unele, nici de altele. (Vezi ce se întâmplă când sunt agitat? Spune-mi să încetez!)

— Domnule, fiți serios! Cât de periculos pot fi? l-am întrebat pe funcționarul de la ambasadă. Măine mă întâlnesc cu președintele Mexicului și cu soția lui la reședința prezidențială pentru un dineu de Ziua Celor Trei Regi, deci este evident că *ei* nu mă consideră o amenințare.

Funcționarul de la ambasadă nu a fost impresionat.

— Nu m-ar interesa nici dacă v-ați întâlni cu președintele Obama. Nu veți intra în Statele Unite până când această investigație se va încheia, a zis el.

Situația putea fi comică, dacă nu aș fi avut o agendă atât de încărcată, cu o listă lungă de conferințe pe care eram programat să le țin în Statele Unite. Trebuia să mă întorc acasă.

Nu aveam de gând să șed și să aștept ca altcineva să decidă dacă americanii urmau să fie siguri cu Nick în casa lor. Mi-am susținut cauza înaintea funcționarului câteva minute, explicându-i ce obligații importante mă așteaptă, aducând în discuție numele unor persoane importante, subliniind că am angajați care se bazează pe mine și orfani care depindeau de mine.

Acesta a stat de vorbă la telefon cu cineva de un rang superior.

— Tot ce pot face e să încerc grăbirea procesului. Dar tot va dura cel puțin două săptămâni, mi-a zis el.

Deși aveam programate peste zece întâlniri în acele două săptămâni, oficialul ambasadei nu a avut niciun strop de înțelegere. Nu ne-a mai rămas altceva de făcut în acea situație decât să ne întoarcem la hotel, unde am început să sun frenetic la toți cunoscuții mei ca să le cer ajutor și sprijin în rugăciune.

Eram pe cale de a declanșa puterea credinței în acțiune.

Nu este suficient să spui doar „cred“. Dacă vrei să ai impact asupra acestei lumi, trebuie să-ți pui convingerile și credința în acțiune. Așadar, am pus în mișcare credința mea în puterea rugăciunii. Am chemat membrii echipei de la organizația mea nonprofit Viață fără Membre (Life Without Limbs – LWL) din California și le-am cerut să înceapă un lanț de rugăciune.

Cei de la LWL au dat un vârtej de telefoane și au trimis un torent de e-mailuri și de mesaje pe Tweeter și pe telefon. Într-o oră, o sută cincizeci de oameni se rugau pentru o rezolvare rapidă a problemei mele cu viza. Am telefonat și eu la prieteni și la susținători care ar fi putut avea influență, la rude, la vecini sau la foști colegi de clasă care lucrau la Departamentul de Stat al Statelor Unite.

Trei ore mai târziu, m-a sunat cineva de la ambasada din Mexic.

— Nu-mi vine să cred că așa ceva s-a putut întâmpla, dar ați fost scos de sub urmărire, a spus funcționarul. Investigația a luat sfârșit. Puteți să veniți mâine dimineață ca să vă ridicați viza reînnoită pentru Statele Unite.

Prietene, aceasta este puterea credinței în acțiune! Ea poate muta munții, și ea îl poate muta și pe Nick din Mexic.

ACȚIUNE PRIN CREDINȚĂ

În călătoriile mele prin lume, oamenii care se confruntă cu probleme îmi cer sfatul și să mă rog pentru ei. Adesea, ei știu ce trebuie să facă, dar le e teamă să schimbe ceva în viața lor ori să facă primul pas, cerând ajutor ori încrezându-se în Dumnezeu. Poate că

și tu te confrunți cu probleme față de care te simți neajutorat, speriat, doborât, paralizat, nesigur sau incapabil de a acționa. Înțeleg perfect această stare, fiindcă și eu am fost în ea. Când adolescenții și tinerii vin la mine și îmi spun că sunt abuzați, că se simt pierduți și singuri pe lume, sau că sunt speriați din cauza dizabilităților, bolilor ori gândurilor autodistructive, știu foarte bine prin ce trec ei.

Problemele mele fizice sunt ușor de observat, dar este suficient ca oamenii să stea de vorbă cu mine ori să mă audă vorbind câteva minute ca să își dea seama câtă bucurie am, în ciuda acestora. Așa că mă întreabă adesea cum pot să-mi păstrez optimismul și unde îmi găsesc puterea ca să-mi depășesc dizabilitățile. Răspunsul meu este întotdeauna: „Mă rog pentru ajutorul lui Dumnezeu, și apoi îmi pun credința în acțiune.” Am credință. Cred în anumite lucruri despre care nu am o dovadă tangibilă – în lucruri pe care nu le pot vedea, gusta, atinge, mirosi ori auzi. Dar, mai presus de toate, am credință în Dumnezeu. Deși nu Îl pot vedea sau atinge, cred că El m-a creat pentru un scop și că atunci când îmi pun credința și convingerile în acțiune, mă pun în poziția corectă pentru a primi binecuvântările lui Dumnezeu.

Obțin de fiecare dată ceea ce vreau *eu*? Nu! Dar obțin de fiecare dată ceea ce vrea *Dumnezeu*. Acest lucru este valabil și pentru tine. Indiferent dacă ești creștin sau nu, nu trebuie să consideri că a crede pur și simplu în ceva este suficient. Poți să crezi în visurile tale, dar este nevoie să acționezi pentru ca ele să devină realitate. Poți să crezi în talentele și în abilitățile tale, dar dacă nu ți le cultivi și nu le pui în practică, la ce îți folosesc? Poți să crezi că ești o persoană bună și grijulie, dar dacă nu-i tratezi pe alții cu bunătate și cu grijă, unde este dovada?

Ai de făcut o alegere. Poți să crezi sau să nu crezi. Dar *dacă* crezi – *indiferent* ce crezi – trebuie să acționezi pe baza credinței tale. Altfel, ce rost are să crezi? Poate că ai avut probleme legate de carieră, de relații sau de sănătate. Poate că ai fost nedreptățit, abuzat sau discriminat. Toate aceste lucruri care *ți* s-au întâmplat ajung să te definească pe tine sau viața ta *dacă* nu acționezi ca să te definești tu însuși. Poți să crezi în talentele tale. Poți să crezi că ai dragoste de dăruit. Poți să crezi că ești în stare să-ți depășești boala ori dizabilitatea. Dar această credință nu are cum să aducă singură schimbări pozitive în viața ta.

Trebuie s-o pui în acțiune.

Dacă crezi că poți să-ți schimbi viața în bine sau că poți să influențezi pozitiv orașul tău, țara ta ori lumea întreagă, acționează pe baza convingerilor tale. Dacă crezi că ai o idee grozavă pentru a-ți începe propria afacere, trebuie să investești timp, bani și talent pentru a face ca afacerea să meargă. Altfel, ce rost are să ai o idee? Dacă ai identificat pe cineva cu care ți-ar plăcea să-ți petreci restul vieții, de ce nu acționezi pe baza credinței tale? Ce ai de pierdut?

RĂSPALATA CREDINȚEI ÎN ACȚIUNE

E important să ai credință, convingeri și idei, dar viața ta este evaluată în funcție de acțiunile tale întemeiate pe acestea. Poți să-ți clădești o viață minunată în jurul lucrurilor pe care le crezi și pe care te bazezi. Eu mi-am clădit viața în jurul credinței că pot aduce inspirație și speranță oamenilor care se confruntă cu probleme în viața lor. Această credință este înrădăcinată în credința mea în Dumnezeu. Cred că El m-a așezat în această lume ca să-i iubesc, să-i inspir și să-i încurajez pe alții, dar mai ales să-i ajut pe toți cei ce vor să-L accepte pe Isus Cristos ca Domnul și Mântuitorul lor. Cred că nu voi putea să fac niciodată nimic care să-mi câștige un loc în cer, și prin credință accept darul iertării de păcate prin Cristos Isus. Dar există atât de multe alte lucruri în afară de „intrarea“ pe Porțile de Mărgăritar. Este bucuria de a-i vedea pe alții schimbați prin puterea Duhului Sfânt; mai este a avea o relație apropiată cu Isus Cristos pe parcursul întregii tale vieți, și apoi a fi răsplătit în ceruri.

Faptul că m-am născut fără brațe și fără picioare nu a fost o pedeapsă din partea lui Dumnezeu. Acum știu acest lucru. Am ajuns să înțeleg că această „dizabilitate“ mi-a mărit de fapt capacitatea de a sluji scopului Său ca vorbitor la conferințe și ca evanghelist. Poate că vei fi ispitit să gândești că fac un salt uriaș al credinței atunci când cred aceste lucruri, dat fiind că majoritatea oamenilor consideră că lipsa membrelor este un handicap uriaș. Dar Dumnezeu a folosit dizabilitatea mea ca pe un mijloc de a-i atrage pe oameni spre mine,

mai ales pe cei cu dizabilități, ca să-i pot inspira și încuraja cu mesajul meu de credință, speranță și iubire.

În Biblie, Iacov spune că acțiunile, nu cuvintele noastre, sunt dovada că avem credință. El a scris în Iacov 2:18: „Dar va zice cineva: «Tu ai credință, și eu am faptele.» «Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.»“

 18

Am auzit spunându-se că acțiunile noastre sunt pentru credință și convingeri ceea ce este *trupul* pentru spirit. Trupul este sălașul spiritului tău, dovada existenței lui. Tot așa, acțiunile sunt dovada credinței și convingerilor tale. Fără îndoială că ai auzit îndemnul: „să faci ce zici“. Familia, prietenii, profesorii, șefii, colegii și clienții așteaptă cu toții să acționezi și să trăiești în conformitate cu credințele și convingerile pe care pretinzi că le ai. Dacă nu faci acest lucru, te vor lua la întrebări, nu-i așa?

Semenii noștri ne judecă nu după ceea ce spunem, ci după ceea ce facem. Dacă spui că ești o soție sau o mamă bună, uneori va trebui să pui interesele familiei mai presus de ale tale. Dacă crezi că scopul vieții tale este să împărtășești lumii talentele artistice pe care le ai, vei fi judecat după lucrările pe care le produci, nu după simpla afirmare a acestui scop. Trebuie să faci ceea ce spui; altfel nu vei avea credibilitate în fața altora – sau în fața ta – fiindcă și tu trebuie să ai pretenția ca acțiunile tale să fie pe măsura cuvintelor pe care le spui. Dacă între acestea nu există concordanță, nu vei trăi niciodată în armonie și împlinire.

În ce-i privește pe creștini, cred că Judecătorul ultim al felului cum trăim este Dumnezeu. Biblia ne învață că judecata Lui se bazează pe faptele, nu pe cuvintele noastre. Apocalipsa 20:12 spune: „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați *după faptele lor*, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.“ Eu acționez pe baza convingerilor mele când călătoresc prin lume, încurajându-i pe oameni să se iubească unii pe alții și să Îl iubească pe Dumnezeu. În lumina acestui scop, sunt o persoană împlinită. Cred cu tărie că pentru aceasta am fost creat. Când acționezi pe baza convingerilor tale și îți pui credința în acțiune, și tu vei cunoaște împlinirea. Și, te rog, să nu te simți

descurajat dacă nu ești întotdeauna absolut încrezător în scopul tău și nu știi de fiecare dată cum să acționezi pe baza lui. Și eu m-am luptat cu aceste lucruri. Încă mă mai lupt cu ele. Și fără îndoială că o vei face și tu. De multe ori greșesc și sunt departe de a fi perfect. Dar faptele sunt doar roada – rezultatul profunzimii adevăratei convingeri în privința adevărului. Adevărul este cel care ne face liberi, nu scopul. Eu mi-am găsit scopul fiindcă am căutat adevărul.

Este greu să găsești un scop sau ceva bun în situațiile dificile, dar tocmai în acest lucru constă călătoria noastră pe acest pământ. De ce este nevoie ca această călătorie să fie o drumeție, și nu este suficient să fii transportat cu un elicopter până la linia de sosire? Fiindcă în vremurile dificile înveți mai mult, crești mai mult în credință, iubești mai mult pe Dumnezeu și pe semenii tăi. Călătoria credinței începe în iubire și se sfârșește în iubire.

Frederick Douglass, sclavul american devenit activist social, a spus: „Unde nu există luptă, nu există nici progres.” Caracterul tău se formează prin provocările pe care le întâlnești în cale și le biruiești. Curajul tău crește atunci când trebuie să înfrunți frica. Puterea și credința ta se întăresc atunci când sunt testate în experiențele vieții.

CREDINȚA MEA ÎN ACȚIUNE

Am descoperit mereu și mereu că atunci când Îi cerem lui Dumnezeu ajutorul și apoi acționăm, știind că El veghează asupra noastră, nu avem motive să ne temem. Părinții mei m-au învățat acest lucru, mai ales prin felul cum au trăit fiecare zi. Ei sunt cele mai mari exemple de credință pusă în acțiune pe care le-am văzut vreodată.

Deși am venit în această lume fără „câteva piese pe ici-pe colo” – cum spune mama – sunt binecuvântat în multe, multe privințe. Părinții mei au fost întotdeauna alături de mine. Dar nu m-au cocoloșit. M-au disciplinat când a fost nevoie și mi-au îngăduit și greșeli. Însă mai presus de orice au fost niște modele minunate pentru mine.

Am fost primul lor copil și în mod cert o mare surpriză pentru ei. În ciuda faptului că mama a făcut toate analizele specifice perioadei de sarcină, medicul mamei nu a detectat niciun indiciu că aveam să

vin pe lume fără mâini și fără picioare. Mama era o asistentă medicală experimentată, care asistase la sute de nașteri, deci a luat toate măsurile de precauție în timpul sarcinii.

Nu e nevoie să mai spun că ea și tata au fost total uluiți când am apărut fără membre. Amândoi erau creștini devotați. De fapt, tata era slujitor laic. Părinții mei s-au rugat pentru călăuzire imediat după naștere, când am fost supus la o serie de analize medicale.

La fel ca toți bebelușii, nu am venit cu o carte de instrucțiuni, dar cu siguranță că părinților mei le-ar fi prins bine niște îndrumări. Nu cunoșteau alți părinți care să fi crescut un copil fără mâini și fără picioare într-o lume croită pentru oameni cu setul complet de membre.

La început au fost devastați, cum fără îndoială că ar fi oricine într-o asemenea situație. Furie, vinovăție, frică, depresie, disperare – toate aceste emoții i-au copleșit în primele săptămâni. Și au vărsat multe lacrimi. Au plâns după copilul perfect alcătuit pe care crezuseră că-l vor primi, dar de care nu au avut parte. De asemenea, au plâns de teama că viața mea avea să fie foarte dificilă.

Pe atunci, părinții mei nu și-au putut imagina ce plan avea Dumnezeu pentru băiatul lor. Dar, după ce și-au revenit din șocul inițial, au decis să se încreadă în El și apoi să-și pună credința în acțiune. Au renunțat la încercările de a înțelege de ce le-a dat Dumnezeu un asemenea copil. S-au predat voii Lui, oricare ar fi fost aceasta, și au început să mă crească așa cum au știut ei mai bine, de fapt singurul mod pe care îl știau: revărsând zi de zi asupra mea toată dragostea lor.

COMANDĂ SPECIALĂ PENTRU UN SCOP PRECIS

După ce părinții mei au epuizat toate resursele medicale din Australia, au căutat ajutor pentru mine în Canada, în Statele Unite și oriunde în lume li se oferea speranță și informații. Nu au primit niciodată o explicație medicală completă a stării mele, deși li s-au oferit multe teorii. Fratele meu, Aaron, și sora mea, Michelle, s-au născut câțiva ani mai târziu cu numărul standard de membre, deci problema nu părea să fie un defect genetic.